

te verwachten valt van de schuld van de overleden koopman te Bimlipatam Succa Darry Giddy van f 8846. Het bestuur zei daar niets over. In de brief naar Coromandel [fol. 1465] zijn de besluiten van 19 oktober, 27 november en 18 december 1764, alsmede van 29 januari en 8 februari 1765 medegedeeld over diverse vergoedingen en correcties wegens te Batavia met verlies verkochte, te weinig aangevoerde, ondeugdelijke, dan wel naar Coromandel teruggezonden textiel. De betalingen dienen snel te geschieden. Men verwijst naar het afschrift in het Bataviase uitgaande briefboek onder 18 maart 1765, waarin erop wordt gewezen dat de verwerving van textiel in 1764 is teruggelopen en volgens de brief van 19 december 1764 niet meer dan 2405 pakken bedroeg. Dit is $365\frac{3}{4}$ pak minder dan in 1763, toen er ook al een vermindering van $345\frac{3}{4}$ pak was, wat in totaal uitkomt op $711\frac{1}{2}$ pak. [fol. 1466] Het bestuur, de opperhoofden van de onderhorige kantoren en overige dienaren is gezegd dat dit moet verbeteren en dat wie daaraan meewerken rijkelijk beloond en wie dat nalaten streng gestraft zullen worden. Betreffende de schulden van de kooplieden is ernstig geklaagd dat, evenals verleden jaar, de lijst daarvan niet via Ceylon is meegezonden, zodat daar onzekerheid over is. Er is nadrukkelijk bevolen dat verzending na het uitvoeren van de bestelling dient te gebeuren. Nu kan er slechts iets gezegd worden over schulden die in de brieven zijn genoemd. [fol. 1467] Volgens die van 28 juli 1764 bedroegen ze te Pulicat wel pagode 24.868, hoewel in de brief van 14 maart stond dat de schulden door de levering van een goede partij textiel aanzienlijk waren verminderd. Er is geschreven dat er werd verwacht, dat ze na de leveringen geheel vereffend zullen zijn. De schulden die te Sadras ten tijde van het opperhoofd Philippus Jacobus Dormieux zijn gemaakt, bedragen pagode 10.013. Het bestuur probeerde tevergeefs die te innen. Men hoorde te Batavia van de toenmalige secunde te Sadras, Tamerius Canter Visscher, dat hij er als fiscaal bij was gehaald, wat weinig passend is. De kooplieden Madhu Periathamby Tamboe Chettij en Gundur Bal Chettij beloofden schriftelijk hun schulden in vier jaar te voldoen, waarvan ze reeds pagode 2000 betaalden. [fol. 1468] In de brief van 14 juni 1764 is geschreven dat deze gang van zaken tegen de bevelen was en dat de schulden geheel afgelost moesten worden. Het bestuur beval Dormieux de rest van de schuld van pagode 8013, of f 38.462, te voldoen onder handhaving van de verplichting van de kooplieden. Volgens de brief van 19 december 1764 is dit geschied. Zo is schade voor de Compagnie voorkomen, wat veel beter is dan een vordering op kooplieden. Dat Dormieux zich hiervoor aansprakelijk heeft gesteld, toont aan dat het inderdaad een vordering op die kooplieden was. [fol. 1469] Nu de Compagnie door de betaling geen schade heeft geleden is bevolen om Dormieux bij de inning van zijn vordering op de kooplieden te helpen. Maar daarbij moet wel een tekort op ariaal cherise stenen, dat ten laste van hem was gebracht, verrekend worden. De schuld van Madhu Periathamby Chettij van pagode 3978 en van Gundur Bal Chettij van pagode 5024 is veel te hoog, zeker daar volgens de brief van 14 oktober 1764 de eerste vanaf eind augustus 1763 in drie maanden maar pagode 650 en de tweede maar pagode 450 aan textiel had geleverd, terwijl ze nadien daarmee zeer traag waren. Daarom is volmondig goedgekeurd dat het bestuur naar Sadras heeft bevolen die schulden te innen en dat het heeft aangegeven, dat het er zeer ontevreden over was [fol. 1470] dat daar een schuld van de blauwververs van pagode 2968 slechts met pagode 45 was verminderd. Maar het bestuur is wel duidelijk gemaakt dat het nuttig en noodzakelijk is ook op de uitvoering van de inning van schulden toe te zien, omdat het daar regelmatig niet van kwam, zodat de Compagnie met de schade bleef zitten. Daar zijn op Coromandel veel voorbeelden van. Daarom is het des te beter dat het bestuur in zijn brief van 28 juli 1764 heeft bericht dat de schulden van de kooplieden te Jagannathpur, die per eind augustus 1763 nog pagode 11.161 bedroegen, tot pagode 968 teruggebracht waren. In die brief werd tot genoegen ook gemeld dat de schulden van de kooplieden en wassers te Palicol, die per eind augustus 1763 f 26.374,- bedroegen, tot f 18.247 waren verminderd. [fol. 1471] Helaas waren de kooplieden te Porto Novo volgens de afrekening per eind augustus 1763 onwillig hun schulden te vereffenen. Het bestuur is geschreven dat men verwacht dat ze daartoe nu waren overgehaald of gedwongen. Een besluit over de schulden en de kwestie